

І. А. Кабанець, ст. викл., НТУ «ХПІ», м. Харків

ОСОБЛИВОСТІ ЛОГІСТИКИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ РУХУ ДОДАТКОВОГО ПРОДУКТУ В РОБОЧОМУ ДНІ

В сучасних умовах важливою рисою економічної системи стає інноваційна діяльність, тобто, органічне поєднання продукту творчої праці з особистою працею направленої на рух додаткового продукту [1]. Додатковий продукт забезпечує реалізацію особистих та спільних економічних інтересів, мотивує персонал до творчої праці. В періоді робочого дня рух додаткового продукту накопичуються в еквіваленті додаткових коштів, які по завершенню діяльності приймають форму капіталу.

Робочий день визначається в двох вимірах: фізичному і економічному. Фізичний вимір робочого дня визначається тривалістю праці необхідної для виробництва конкретного продукту або надання послуги. Економічний вимір робочого дня визначається рухом сукупного капіталу, так як, «працю, яка проводиться з дня на день рухом сукупного капіталу, можна розглядати як один - єдиний робочий день» [2, С. 317].

Аналіз цільової направленості логістики інноваційної діяльності показує, що вона, з однієї сторони, визначається, ринковими цінами та попитом, які регламентують в процесі праці накопичення змінного та додаткового капіталу, тобто, сукупного капіталу до початку спільного виробничого процесу.

З іншої сторони, для окремого працівника економічна доцільність інноваційної діяльності визначається зростанням оплати праці, тобто розподілом тільки змінного капіталу, що не зовсім правомірно, так як «необхідна праця, яка створює заробітну плату, і додаткова праця, яка створює прибуток, заповнюють собою весь робочий день, не залишаючи місця для якої би то іншої праці» [3. С. 85].

Неоднозначність визначення цільової направленості логістики інноваційної діяльності в процесі праці породжує слідує протиріччя:

по - перше, виникає прихований, латентний характер руху додаткового продукту, який відокремлює суб'єктів діяльності від логістики економічного потоку;

по – друге, різна направленість спільних і особистих економічних інтересів, не мотивує інноваційну діяльність;

по – третє, породжується необ'єктивність оцінки особистого внеску в рух сукупного капіталу та відповідальності за збалансування економічного потоку в спільній діяльності.

Для вирішення даних протиріч, пропонується виходити із принципу тотожності руху додаткового продукту з рухом сукупного капіталу, що дає можливість визначити еталон руху додаткового продукту в робочому дні, з позначенням його в умовних коштах як «особистий капітал» [4].

Практична цінність даного підходу в тім, що в робочому дні виділяється єдина цільова установка логістики інноваційної діяльності, яка в спільному виробничому процесі направлена на рух додаткового продукту синтезом творчої і фізичної праці.

Подальше дослідження пов'язано з вдосконаленням методів планування руху додаткового продукту в особистих зобов'язаннях, та їх контролю в економічному потоку спільної діяльності.